

عنوان مقاله:

نگرشی بر روش شناسی ماکس وبر و کاربرد آن در مطالعات و تحقیقات تاریخی

محل انتشار:

تاریخ نگری و تاریخ نگاری، دوره 19، شماره 3 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محبوبه شرفی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری

خلاصه مقاله:

مباحث روش شناسی یکی از موضوع های مهم پژوهش و تحقیق در زمینه ی علوم مختلف است. ماکس وبر از اندیشمندان این حوزه در پایان قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم است. دیدگاه های او در روش شناسی، بانی جدید در حوزه ی پژوهش های علوم انسانی گشود. این مقاله می کوشد با شناخت مبانی نظری روش شناختی ماکس وبر، روش های او در عرصه ی عملی پژوهش مبتنی بر روش های تبیین علی، مطالعات تطبیقی و نمونه ی مثالی بجوید. برای رسیدن به این هدف این شاخصه ها را بررسی خواهد کرد: 1. اعتقاد به استقلال علوم؛ 2. نسبی بودن شناخت واقعیت؛ 3. نفی کمیت گرایی مطلق؛ 4. نسبی بودن پیش بینی و احتمال در علوم انسانی؛ 5. به حداقل رساندن قضاوت ارزشی در علوم انسانی. کار دیگری که ما در پی آنیم، شناخت چگونگی به کارگیری آن ها در مطالعات و پژوهش های تاریخی است. برای تحقق این هدف این پرسش مطرح است: به کارگیری روش شناسی وبر در مطالعات و پژوهش های تاریخی چه تاثیری دارد در پاسخ به این پرسش فرضیه ی زیر مطرح شده است؛ روش شناسی وبر در ارتقای سطح علمی مطالعات و تحقیقات تاریخی تاثیر داشته و سبب اتخاذ رویکردی تحلیلی از سوی پژوهشگر در فهم و شناخت واقعی پدیده ی تاریخی می شود. به سخن دیگر، روش شناسی وبر تاریخ نگاری را از سطح واقعه نگاری به تاریخ نگاری تحلیلی ارتقا بخشید.

کلمات کلیدی:

روش شناسی، ماکس وبر، تبیین علی، مطالعات تطبیقی، نمونه ی مثالی، تاریخ نگاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864155>

